

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om transport av farliga ämnen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås sådana ändringar i lagen om transport av farliga ämnen att också Banförvaltningscentralen skall ha till uppgift att övervaka transporter av farliga ämnen. Vid stycke- och godstransporter till havs föreslås den i sjölagen avsedda avsändaren vid sidan av avlastaren ansvara för att

avsändarens allmänna skyldigheter uppfylls. Dessutom föreslås att regleringen genom lag av vederbörande ministeriers verksamhetsområden frångås och lagens stadganden om bemyndigande ses över.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge

Lagen om transport av farliga ämnen (719/94), nedan *TFÄ-lagen*, trädde i kraft den 1 september 1994. Lagen gäller transport av farliga ämnen på väg, på järnväg, som stycke- och godstransporter med fartyg och med luftfartyg.

TFÄ-lagen har karaktären av en ramlag och reglerar alla transportformer. Stadganden och bestämmelser som är mer detaljerade än lagen utfärdas genom separata förordningar för de olika transportformerna och genom beslut av i lagen nämnda myndigheter.

Vid ingången av 1996 trädde lagen om ändring av 38 § Regeringsformen för Finland (976/95), lagen om ändring av lagen om statsrådet (977/95) och reglementet för statsrådet (1522/95) i kraft. Enligt dessa författningar är avsikten att ministeriernas verksamhetsområden huvudsakligen skall regleras i reglementet för statsrådet. I 5, 6 a och 24 §§ TFÄ-lagen finns stadganden som berättigar till normgivning och som reglerar trafikministeriets och försvarsministeriets verksamhetsområden.

Banförvaltningscentralen, som inledde sin verksamhet 1995, inrättades med stöd av

lagen om statens bannät, banhållningen och användningen av bannätet (21/95) och förordningen om Banförvaltningscentralen (283/95). Enligt 10 § i den nämnda lagen sköter Banförvaltningscentralen banhållningen, förvaltar banhållningens egendom samt sköter trafiksäkerheten och myndighetsuppgifterna i samband med banhållningen. I TFÄ-lagen nämns Banförvaltningscentralen inte bland de myndigheter som övervakar transporten av farliga ämnen, och centralen förfogar därför inte över rättigheter som tillkommer en tillsynsmyndighet, t.ex. rätt till besiktning, upplysningar och undersökningar.

I 8 § 1 och 2 mom. TFÄ-lagen räknas avsändarens allmänna skyldigheter upp. Enligt dessa lagrum ansvarar avlastaren vid havstransporter av stycke- och gods för avsändarens allmänna skyldigheter. Avlastaren är ansvarig för att ett farligt ämne som överlämnats för transport är klassificerat och förpackat och förpackningen märkt samt överlämnat för transport i enlighet med stadganden och bestämmelser. Vidare är avlastaren ansvarig för att uppgifterna i transportdokumenten är korrekta.

Enligt 13 kap. 1 § sjölagen (674/94) som

gäller transport av styckegods avses med avlastare den som avlämnar godset för transport och med avsändare den som ingår avtal med en transportör om transport av styckegods till sjöss. Begreppen i sjölagen baserar sig på Förenta Nationernas konvention från 1978 om sjötransport av gods, de s.k. Hamburgreglerna. Det engelska uttrycket "shipper" omfattar enligt konventionen om sjötransport av styckegods vanligen både avsändare och avlastare.

I den finska och svenska översättningen av Europeiska gemenskapernas råds direktiv om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenande gods (93/75/EEG) avviker definitionen på avlastare från definitionen i sjölagen. I direktivet avses med avlastare varje person som ingår avtal med ett transportföretag om sjötransport av gods, eller i vars namn eller på vars vägnar ett sådant avtal ingås. I sak är direktivets definition på avlastare densamma som sjölagens definition på avsändare. I fråga om styckegodset har direktivet genomförts genom förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods (869/94). I förordningen finns ingen separat definition på avlastare. Enligt förordningen skall avlastaren före lastning ge fartygets befälhavare och trafikidkare en i förordningen beskriven utredning om det farliga eller havsförorenande godset. För att den nationella lagstiftningens terminologi vad anmälningsskyldigheten beträffar skall vara enhetlig alltigenom och inte medföra några tolkningsproblem i förhållande till direktivet bör termen avsändare skrivas in vid sidan av termen avlastare i TFÄ-lagen. På samma gång är avsikten att ändra förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farliga eller havsförorenande gods.

2. Föreslagna ändringar

Behörighetsstadgandena i 5 och 24 §§ TFÄ-lagen föreslås bli ändrade på så sätt att de inte längre fastslår trafikministeriets eller försvarsministeriets verksamhetsområden, utan endast nämner att det gäller behörighet på ministerienivå. De föreslagna ändringarna ändrar inte på behörighetsförhållandena, eftersom frågor i anknytning till transport av farliga ämnen hör till trafikministeriets verksamhetsområde och frågor i anknytning till

rikets försvar till försvarsministeriets verksamhetsområde enligt reglementet för statsrådet.

I 6 § 1 mom. föreslås Banförvaltningscentralen bli fogad till de myndigheter som övervakar transporten av farliga ämnen. För Banförvaltningscentralens del gäller tillsynen trafiksäkerheten på bannätet. Avsikten är att i en separat förordning om transportformen i fråga stadga att Banförvaltningscentralens uppgift är att övervaka endast järnvägstransporter, inte andra transportformer.

I 6 § 2 mom. och 7 § 1 mom. föreslås ändringar som gör det möjligt att förutom genom förordning också med stöd av ett bemyndigande i förordning närmare i detalj bestämma om behöriga myndigheters uppgifter och samarbete. Verksamheten inom de olika transportformerna regleras förutom genom förordningar också genom rätt omfattande föreskrifter som bygger på internationella avtal. Trafikministeriet beslutar om föreskrifter som gäller väg- och järnvägstransporter, Luftfartsverket om föreskrifter som gäller lufttransporter och sjöfartsstyrelsen om föreskrifter som gäller styckegodstransporter med fartyg. Föreskrifterna skall inte ändra på uppgiftsfördelningen mellan myndigheterna, utan de skall bara precisera det som stadgas i TFÄ-lagen och förordningarna.

Det föreslås att 6 a § 1 mom. i lagen ändras så, att den som meddelas föreskrifterna inte definieras i stadgandet, utan att om detta stadgas genom förordning. Vid behov skulle behörigt ministerium fortfarande meddela föreskrifter, men rätten att meddela föreskrifter kunde i fråga om sjötransporter ges också åt sjöfartsstyrelsen och i fråga om lufttransporter åt Luftfartsverket.

I 8 § 1 och 2 mom. föreslås ändringar som innebär att det ansvar som påförs avlastaren vid havstransporter av styckegods i fortsättningen skall påföras såväl avlastaren som avsändaren. Båda har enligt förslaget lika stort ansvar att se till att skyldigheterna uppfylls. Avsikten är också att ändra 3 § förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods, vilken bygger på det ovan nämnda direktivet. Genom ändringarna skall förordningens terminologi fås att motsvara terminologin i sjölagen och såväl avlastaren som avsändaren göras ansvariga för att en utredning ges. Avsändaren kunde vid skötseln av uppgifter som har samband med ut-

redningen samtidigt sköta uppgifter som hänger samman med det ansvar som avses i 8 § TFÅ-lagen. Båda uppgifterna förutsätter liknande kännedom om det farliga ämne som skall transporteras.

Vid beredningen av förslaget till ändring av 8 § utreddes också möjligheten att påföra ansvaret enligt 8 § och anmälningsskyldigheten enligt 3 § förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods enbart på avsändaren. Om bara avsändaren ansvarar för uppgifterna i fråga, förmedlas korrekt information om det farliga ämne som skall transporteras inte nödvändigtvis till fartygets befälhavare och trafikidkare i situationer där den avsändare som har ingått transportavtalet och avlastaren är skilda instanser. En avsändare kan t.ex. i Canada ingå avtal om transport av en last farliga ämnen från Hamburg till Finland. I detta fall är det i själva verket avlastaren i Hamburg som tillställer fartygets befälhavare och trafikidkare en utredning över det farliga eller havsförorenande godset och tillställer transportören de transportdokument som förutsätts i 8 § 2 mom. TFÅ-lagen.

Genom lagändringen påförs ansvaret för att en utredning görs och tillställs rätt personer såväl avsändaren som avlastaren, och därigenom garanteras att alla som är delaktiga i avsändandet ansvarar för att korrekta uppgifter om det farliga ämnet når fartygets befälhavare och trafikidkare.

3. Propositionens verkningar

Statsjärnvägarna har tidigare varit ett afärsverk och skötte då själv tillsynen över transport av farliga ämnen. Redan vid inrättandet av Banförvaltningscentralen överfördes i själva verket på centralen tillsynsuppgifter med myndighetskaraktär i anknytning till trafiksäkerheten vid järnvägstransporter av farliga ämnen.

Den föreslagna ändringen av 8 § medför inga nya skyldigheter för medborgarna, utan enbart att avlastaren utöver avsändaren svarar för att de skyldigheter som nämns i stadgandet uppfylls.

Som framgår av det ovan sagda har de föreslagna ändringarna inga betydande ekonomiska, organisatoriska eller personella verkningar.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid trafikministeriet som tjänsteuppdrag. Samtidigt har man berett förordningar om transport av farliga ämnen på järnväg och om ändring av förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods. Utlåtanden om propositionen har begärts av justitieministeriet, utrikesministeriet, försvarsministeriet, polisavdelningen vid inrikesministeriet, Banförvaltningscentralen, sjöfartsstyrelsen, fordonsförvaltningscentralen, säkerhetsteknikcentralen, Luftfartsverket, tullverket, gränsbevakningsväsendet, strålsäkerhetscentralen, Finlands Rederiförbund, Ålands Redarförening, Utrikesfartens Småtonnageförening, Finlands Stuvareförbund, Industrins och Arbetsgivarernas Centralförbund, Kemiindustrin, Finlands Speditörförbund, VR-Group Ab och Finlands Lastbilsförbund.

Propositionen har behandlats av den av statsrådet tillsatta delegationen för ärenden angående transport av farliga ämnen.

5. Närmare stadganden och bestämmelser

Avsikten är att förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods skall ändras efter att den här propositionen har godkänts. Det är också meningen att en separat förordning om järnvägstransporter, där det bl.a. skall stadgas att Banförvaltningscentralen övervakar enbart järnvägstransporter, skall utfärdas i det sambandet.

6. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om transport av farliga ämnen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/94) 5 §, 6 § 1 och 2 mom., 6 a § 1 mom., 7 § 1 mom., 8 § 1 och 2 mom. samt 24 § 2–4 mom., av dessa lagrum 6 § 2 mom. och 6 a § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 21 augusti 1995 (1075/95), som följer:

5 §

Ministeriet som tillsynsmyndighet

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den ankommer på vederbörande ministerium. I angelägenheter som rör transport av farliga ämnen biträds ministeriet av en delegation, om vilken stadgas genom förordning.

6 §

Övriga myndigheter

Efterlevnaden av denna lag samt av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den övervakas av sjöfartsverket, Luftfartsverket, tullverket, polis-, brand- och räddningsmyndigheterna, Banförvaltningscentralen, gränsbevakningsväsendet, hamnmyndigheterna och strålsäkerhetscentralen, var och en inom sitt verksamhetsområde, enligt vad som stadgas närmare genom förordning.

Andra behöriga myndigheter utöver de som nämns i 1 mom. är säkerhetsteknikcentralen och fordonsförvaltningscentralen, båda inom sitt verksamhetsområde, enligt vad som stadgas genom förordning och bestäms närmare med stöd av den. Genom förordning kan dessutom stadgas om uppgifter som ankommer på andra myndigheter.

6 a §

Den som utför besiktningen

Besiktningar av tankar och förpackningar

som krävs enligt stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag utförs av de besiktningsorgan som säkerhetsteknikcentralen beviljat rätt till besiktning enligt vad som stadgas genom förordning och bestäms närmare med stöd av den. Rätten till besiktning kan beviljas för viss tid, och i beslutet om att bevilja rätt till besiktning kan även andra villkor för rätten uppställas.

7 §

Stadgande om bemyndigande

Närmare stadganden och bestämmelser om myndigheternas uppgifter och samarbete utfärdas genom förordning och vid behov med stöd av den genom beslut av vederbörande ministerium, Luftfartsverket eller sjöfartsstyrelsen.

8 §

Avsändarens allmänna skyldigheter

Avsändaren, vid havstransporter avlastaren och avsändaren, är ansvarig för att ett farligt ämne som överlämnats för transport är klassificerat och förpackat och förpackningen märkt samt överlämnat för transport så som avses i denna lag och i stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Avsändaren, vid havstransporter avlastaren och avsändaren, är ansvarig för att det farliga ämnets benämning och klassificering samt andra uppgifter som fordras blir korrekt antecknade i transportdokumenten. Transportdokumenten skall tillställas transportören så som stadgas genom förordning

och bestäms närmare med stöd av den.

24 §

Stadgande om bemyndigande

Vederbörande ministerium kan i fråga om vägtransporter och järnvägstransporter, sjöfartsstyrelsen i fråga om styckeogodstransporter med fartyg och Luftfartsverket i fråga om transporter med luftfartyg meddela närmare föreskrifter om klassificering och transport av farliga ämnen, transportförbud, transportdokument, förpackningar, tankar, lastning, märkning, godkännande av tankar och förpackningar, säkerheten vid transport, lastning och hantering, farliga ämnen transporterade av passagerare och manskap som reseffekter, anmälningar om transporter av farliga ämnen, statistikföring av olyckor i samband med transporter av farliga ämnen, tillfällig förvaring i samband med transporter av farliga ämnen samt om andra detaljer

i samband med transport av farliga ämnen.

Vederbörande ministerium kan dessutom meddela föreskrifter om begränsning av transporter av farliga ämnen på vissa områden, om tillsynen över transporter av farliga ämnen, om utbildning av förare av fordon som transporterar farliga ämnen, om behörigheten hos den som deltar i transport av farliga ämnen på järnväg och om behörigheten för den person som ansvarar för transport av farliga ämnen.

I fråga om transport av farliga ämnen på väg, till havs eller på inre vattenvägar utförda under kontroll av försvarsmakten har vederbörande ministerium och, då det gäller transporter med försvarsmaktens fordon eller fartyg eller luftfartyg, huvudstaben rätt att utfärda bestämmelser som avviker från stadganden som utfärdats med stöd av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 1 november 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Tuula Linnainmaa*

Lag

om ändring av lagen om transport av farliga ämnen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/94) 5 §, 6 § 1 och 2 mom., 6 a § 1 mom., 7 § 1 mom., 8 § 1 och 2 mom. samt 24 § 2–4 mom.,
 av dessa lagrum 6 § 2 mom. och 6 a § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 21 augusti 1995 (1075/95), som följer:

Gällande lydelse

5 §

Ministeriet som tillsynsmyndighet

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den ankommer på trafikministeriet. I angelägenheter som rör transport av farliga ämnen biträds trafikministeriet av en delegation, om vilken stadgas genom förordning.

6 §

Övriga myndigheter

Efterlevnaden av denna lag samt av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den övervakas av sjöfartsverket, Luftfartsverket, tullverket, polis-, brand- och räddningsmyndigheterna, gränsbevakningsväsendet, hamnmyndigheterna och strålsäkerhetscentralen, var och en inom sitt verksamhetsområde, enligt vad som stadgas närmare genom förordning.

Andra behöriga myndigheter utöver de ovan nämnda är säkerhetsteknikcentralen och fordonsförvaltningen, båda inom sitt verksamhetsområde, enligt vad som stadgas närmare genom förordning. Genom förordning kan dessutom stadgas om uppgifter som ankommer på andra myndigheter.

Föreslagen lydelse

5 §

Ministeriet som tillsynsmyndighet

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den ankommer på *vederbörande ministerium*. I angelägenheter som rör transport av farliga ämnen biträds *ministeriet* av en delegation, om vilken stadgas genom förordning.

6 §

Övriga myndigheter

Efterlevnaden av denna lag samt av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den övervakas av sjöfartsverket, Luftfartsverket, tullverket, polis-, brand- och räddningsmyndigheterna, *Banförvaltningscentralen*, gränsbevakningsväsendet, hamnmyndigheterna och strålsäkerhetscentralen, var och en inom sitt verksamhetsområde, enligt vad som stadgas närmare genom förordning.

Andra behöriga myndigheter utöver de som nämns i 1 mom. är säkerhetsteknikcentralen och *fordonsförvaltningscentralen*, båda inom sitt verksamhetsområde, enligt vad som stadgas *genom förordning och bestäms närmare med stöd av den*. Genom förordning kan dessutom stadgas om uppgifter som ankommer på andra myndigheter.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 a §

6 a §

*Den som utför besiktningen**Den som utför besiktningen*

Besiktningar av tankar och förpackningar som krävs enligt stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag utförs av de besiktningsorgan som säkerhetsteknikcentralen beviljat rätt till besiktning enligt vad som stadgas genom förordning och bestäms närmare genom beslut av trafikministeriet. Rätten till besiktning kan beviljas för viss tid och i beslutet om att bevilja rätt till besiktning kan även andra villkor för rätten uppställas.

Besiktningar av tankar och förpackningar som krävs enligt stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag utförs av de besiktningsorgan som säkerhetsteknikcentralen beviljat rätt till besiktning enligt vad som stadgas genom förordning och bestäms närmare *med stöd av den*. Rätten till besiktning kan beviljas för viss tid, och i beslutet om att bevilja rätt till besiktning kan även andra villkor för rätten uppställas.

---

7 §

7 §

*Stadgande om bemyndigande**Stadgande om bemyndigande*

Närmare stadganden om myndigheternas uppgifter och samarbete utfärdas genom förordning.

Närmare stadganden *och bestämmelser* om myndigheternas uppgifter och samarbete utfärdas genom förordning *och vid behov med stöd av den genom beslut av vederbörande ministerium, Luftfartsverket eller sjöfartsstyrelsen*.

---

8 §

8 §

*Avsändarens allmänna skyldigheter**Avsändarens allmänna skyldigheter*

Avsändaren, vid havstransporter avlastaren, är ansvarig för att ett farligt ämne som överlämnats för transport är klassificerat och förpackat och förpackningen märkt samt överlämnat för transport så som avses i denna lag och i stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Avsändaren, vid havstransporter avlastaren, är ansvarig för att det farliga ämnets benämning och klassificering samt andra uppgifter som fordras blir korrekt antecknade i transportdokumenten. Transportdokumenten skall tillställas transportören så som stadgas genom förordning eller bestäms med stöd av den.

Avsändaren, vid havstransporter avlastaren *och avsändaren*, är ansvarig för att ett farligt ämne som överlämnats för transport är klassificerat och förpackat och förpackningen märkt samt överlämnat för transport så som avses i denna lag och i stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Avsändaren, vid havstransporter avlastaren *och avsändaren*, är ansvarig för att det farliga ämnets benämning och klassificering samt andra uppgifter som fordras blir korrekt antecknade i transportdokumenten. Transportdokumenten skall tillställas transportören så som stadgas genom förordning *och* bestäms *närmare* med stöd av den.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

24 §

Stadgande om bemyndigande

Trafikministeriet kan i fråga om vägtransporter och järnvägstransporter, sjöfartsstyrelsen i fråga om styckegodstransporter med fartyg och Luftfartsverket i fråga om transporter med luftfartyg meddela närmare föreskrifter om klassificering och transport av farliga ämnen, transportförbud, transportdokument, förpackningar, tankar, lastning, märkning, godkännande av tankar och förpackningar, säkerheten vid transport, lastning och hantering, farliga ämnen transporterade av passagerare och manskap som reseffekter, anmälningar om transporter av farliga ämnen, statistikföring av olyckor i samband med transporter av farliga ämnen, tillfällig förvaring i samband med transporter av farliga ämnen samt om andra detaljer i samband med transport av farliga ämnen.

Trafikministeriet kan dessutom meddela föreskrifter om begränsning av transporter av farliga ämnen på vissa områden, om tillsynen över transporter av farliga ämnen, om utbildning av förare av fordon som transporterar farliga ämnen, om behörigheten hos den som deltar i transport av farliga ämnen på järnväg och om behörigheten för den person som ansvarar för transport av farliga ämnen.

I fråga om transport av farliga ämnen på väg, till havs eller på inre vattenvägar utförda under kontroll av försvarsmakten har försvarsministeriet eller, då det gäller transporter med försvarsmaktens fordon eller fartyg eller luftfartyg, generalstaben rätt att utfärda bestämmelser som avviker från stadganden som utfärdats med stöd av denna lag.

Vederbörande ministerium kan i fråga om vägtransporter och järnvägstransporter, sjöfartsstyrelsen i fråga om styckegodstransporter med fartyg och Luftfartsverket i fråga om transporter med luftfartyg meddela närmare föreskrifter om klassificering och transport av farliga ämnen, transportförbud, transportdokument, förpackningar, tankar, lastning, märkning, godkännande av tankar och förpackningar, säkerheten vid transport, lastning och hantering, farliga ämnen transporterade av passagerare och manskap som reseffekter, anmälningar om transporter av farliga ämnen, statistikföring av olyckor i samband med transporter av farliga ämnen, tillfällig förvaring i samband med transporter av farliga ämnen samt om andra detaljer i samband med transport av farliga ämnen.

Vederbörande ministerium kan dessutom meddela föreskrifter om begränsning av transporter av farliga ämnen på vissa områden, om tillsynen över transporter av farliga ämnen, om utbildning av förare av fordon som transporterar farliga ämnen, om behörigheten hos den som deltar i transport av farliga ämnen på järnväg och om behörigheten för den person som ansvarar för transport av farliga ämnen.

I fråga om transport av farliga ämnen på väg, till havs eller på inre vattenvägar utförda under kontroll av försvarsmakten har *vederbörande ministerium och*, då det gäller transporter med försvarsmaktens fordon eller fartyg eller luftfartyg, huvudstaben rätt att utfärda bestämmelser som avviker från stadganden som utfärdats med stöd av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 199 .